

בְּחִינַת כִּלְיָה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (תְּהִלִּים נ"ט): "כִּלְיָה בְּחִמָּה כִּלְיָה וְאֵינֶמוּ".
 וְעַל-יַדֵּיהֶּזָּה זֹכִים לְהַשְׁגִּת אֲוֵרִיתָא דְעֵתִיקָא, בְּבְחִינַת עֲנַג שַׁבָּת
 כַּנ"ל. וְזֶה תּוֹרַת ה' תְּמִימָה. שֶׁהִיא תּוֹרָה דְעֵתִיקָא, שֶׁהִיא
 תְּמִימָה עֲדִין, שְׁעֲדִין לֹא הִשְׁיִגּוּ מִמֶּנָּה כְּלוּם. מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ זֶה
 בְּחִינַת שַׁבָּת, כִּי בּו שַׁבָּת וַיִּנְפֹּשׁ:

**וְזֶה טַעַם לָמָּה שׁוֹלַחַת הַכִּלְיָה לְהַחֲתִן טְלִית, כִּי הַצְּדִיק מְקַבֵּל
 גְּבוּרָתוֹ עַל יַדֵּי יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: לִשְׁמֹשׁ שָׁם אֶהֱל בָּהֶם:
**וְזֶה שְׂאוֹמְרִים עֲלֶיהָ עַל הַחֲתָנָה, עַל שֵׁם הִיא הָעוֹלָה כַּנ"ל, כִּי
 הַשְּׂמֻחָה הִיא בְּלֵב, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (תְּהִלִּים ד'): "נָתַתָּה שְׂמֻחָה
 בְּלִבִּי". וְזֶה בְּחִינַת: "מִי זֹאת עוֹלָה" מִי עִם זֹאת עוֹלָה:****

**וְזִמְרֹת שְׂאוֹמְרִין עַל הַחֲתָנָה, זֶה הֵ"א, דָּל"ת עִם יו"ד, שִׁיר
 פְּשׁוּט וְכוּ' כַּנ"ל: וְזֶה שְׂצוּעֶקֶין שַׁבָּת, שְׁעַל-יַדֵּיהֶּזָּה
 זֹכִין לְעֲנַג שַׁבָּת, לְאֲוֵרִיתָא דְעֵתִיקָא כַּנ"ל:**

**וְכִמָּה שְׁנוֹתָנִין מְעוֹת כְּשִׁקוּרָאִין שַׁבָּת, כִּי בְּאֲוֵרִיתָא שֶׁל עֲכָשׁוּ
 יֵשׁ יָמִין וְשִׂמְאֵל "וּבְשִׂמְאֵלָה עֲשֶׂר" (מְשָׁלִי ג). אֲבָל בְּעֵתִיקָא
 לִית שְׂמֵאֵל וְלִית עֲשֶׂר תַּמָּן (זֶהֱר נָשָׂא קכ"ט). וּבְשִׁבִיל זֶה כְּשִׁשׁוּמְעִין
 יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹרַת הַתּוֹרָה דְעֵתִיקָא נוֹתָנִין אֶת הַמְּעוֹת. כִּי אִין צָרִיד
 לְמְעוֹת, כִּי בְּעוֹלָם הֵבֵא לִית אֲכִילָה וְשִׁתְיָה (בְּרָכוֹת י"ז). וְזֶה פִּרוּשׁ
 (תְּהִלִּים סח): **מִלְכֵי צְבָאוֹת יִדְרוּן** (עֵיין שַׁבָּת פח:). הֵינּוּ הַצְּדִיקִים שֶׁהֵם
 מְלָאכִיו גְּבוּרֵי כַח שֶׁהֵם מְדַדִּין בְּמַרוּצָה וּבְמַהֲרֹת כְּדֵי לָרוּץ אֶרֶץ,
 וְזֶה רְקוּדִין וְנֹת בֵּית תְּחִלָּק שָׁלָל. וַיִּשְׂרָאֵל הֵם מְחַלְקִים
 הַמְּעוֹת, לְהוֹרוֹת שְׂאִין צָרִיד לְמְעוֹת, וְאִין שָׁם בְּבְחִינַת עֵתִיקָא
 שְׂמֵאֵל: **בֵּית תְּחִלָּק שָׁלָל רְאֵשֵׁי-תִבּוֹת שַׁבָּת:****

עֲנִין אַחַר לְהוֹרוֹת וְתַרְנוֹת גְּדוֹל בְּזֶה שְׂמֻחַלְקִין מְעוֹת,
 לְהוֹרוֹת שֶׁהַכִּלְיָה הִיא בְּחִינַת הֵ"א שְׂמֻדָּל"ת נַעֲשִׂית

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

א'תתקלח - אמר מזהרני את זצ"ל "צדק מצני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
ז'ק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

ה"א. שעל ידי זה בא עשירות גדול, בבחינות: וְהַרְיָקוֹתַי לָכֶם בְּרָכָה עַד בְּלֵי דַי, עד שיבּלוּ שְׂפֹתוֹתֵיכֶם וְכוּ' (שַׁבָּת ל"ב:). שְׂמַחְלָקִין הַמָּעוֹת, מוֹרָה שֶׁהִגִּיעוּ לְזֹאת הַבְּרָכָה, עַד שֶׁהַמָּעוֹת אֵין חָשׁוּב אֲצֵלָם. וְזֶה פֶּרוּשׁ: "וְעֲשִׂירִית הָאֵיפָה". 'עֲשִׂירִית', שֶׁהוּא בְּבַחֲיֵנַת אֵי פֶה, הֵינּוּ שֶׁבָּלוּ פִיהֶם מִלּוֹמֵר דַּי, שִׁישׁ לָהֶם כָּל כֶּךָ עֲשִׂירוֹת, וְזֶה מַחֲמַת שֶׁנַּעֲשָׂה מֵרְבִיעֵית הַהֵיזֵן, מִדָּל"ת ה"א כַּנֶּ"ל:

(מַפְיָמָן ל"ב עַד כָּאֵן, כָּל זֶה הוּא לְשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל. לְבַד בְּאִיזְהוּ מְקוֹמוֹת שֶׁהוֹסַפְתִּי שָׁם קֶצֶת דְּבָרִים, כְּפִי מֵה שֶׁשִּׁמְעֵתִי וְהַבְּנֵתִי מִפִּי הַקָּדוֹשׁ אִם מִפִּי כְּתָבוּ בַּנֶּרְשָׁם כָּל אֶחָד בְּמְקוֹמוֹ):

(עוֹד שֶׁמֵּעֵתִי דְּבָרִים הַשֵּׁיכִים לַתּוֹרָה הַזֹּאת, וְזֶהוּ):

הַרְוֵצָה שִׁינֶסֶף יֵין עַל-גְּבִי הַמְזִבַּח יִמְלֵא גְרוֹנָם שֶׁל תְּלַמִּידֵי חַכְמֵי יֵין (יוֹמָא ע"א). כִּי עַקֵּר הָאֱלֹהוֹת הוּא בְּלֵב, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "צוֹר לְבָבִי", כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (שְׁמוּאֵל-א ב'): "וְאֵין צוֹר כִּי אֶלְקִינוּ", 'אֵין צִיָּר כִּי אֶלְקִינוּ' (בְּרָכוֹת י.). כִּי הַלֵּב הוּא הַצִּיָּר שֶׁל הַמִּדּוֹת. הֵינּוּ הַחֲכָמָה שֶׁבְּלֵב וְכוּ' כַּנֶּ"ל. כִּי קֶדֶם הַבְּרִיאָה הָיָה אֹר הַקָּדוֹשׁ-שֶׁבְּרוּךְ-הוּא אֵין סוּף וְכוּ', כַּנֶּ"ל עֵינַן שָׁם הֵיטֵב. נִמְצָא כְּשֶׁהַלֵּב בְּבַחֲיֵנַת: "וְלִבִּי חָלַל בְּקֶרְבִּי", בְּבַחֲיֵנַת צוֹר לְבָבִי כַּנֶּ"ל, הוּא בְּבַחֲיֵנַת בְּרִיאַת הָעוֹלָם. וְלִהְפֹךְ כְּשֶׁהַלֵּב אֲטוּם, בְּבַחֲיֵנַת עֲרֵלַת לֵב, הוּא מְקַלְקֵל אֶת הַבְּרִיאָה, כְּמַבְאָר לְמַעְלָה עֵינַן שָׁם. וְעַל כֵּן הַצַּדִּיק שֶׁלְבוֹ פְּתוּחַ בְּחֲכָמָה, בְּבַחֲיֵנַת: "וְלִבִּי חָלַל בְּקֶרְבִּי", בְּבַחֲיֵנַת: "צוֹר לְבָבִי". עַל כֵּן עַל-יְדֵי-זֶה יוֹכֵל לְחַדֵּשׁ מַעֲשֵׂה בְּרִיאַתִּי, וְלַעֲשׂוֹת נְפִישׁוֹת בְּעוֹלָם. כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרִיאַתִּי". וּבְטוֹבוֹ, זֶה הַצַּדִּיק שֶׁנִּקְרָא טוֹב, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (יִשְׁעִיָה ג'): "אֲמָרוּ צַדִּיק כִּי טוֹב" (יוֹמָא ל"ח:). כִּי לֵב הַצַּדִּיק הַנֶּ"ל, הוּא בְּבַחֲיֵנַת בְּרִיאַת הָעוֹלָם כַּנֶּ"ל:

וְזֶה פְּרוּשׁ מַה שֶּׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבָרְכָה (סְפָה מ"ט):

"חֲמוּקֵי יִרְכִיךָ כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמֵן" –

אֵלּוּ הַשִּׁיתִין שְׁמֻנְקֵבִין וּמְחַלְלִים עַד הַתְּהוּם. הֵינּוּ בְּחִינּוֹת: "וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי", כִּי 'תְּהוּם דָּא לְבָא' כַּמוּבָא בַּזְהַר (עֵיִן רַע"מ פִּנְחָס רַכ"ז):

וְזֶה 'חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמֵן', מַעֲשֵׂי יְדֵי אָמֵנוֹתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא (כַּף דְּרָשׁוּ שָׁם בְּסֵפָה). הֵינּוּ שְׁבַחֵינּוֹת חֲלָאִים, הֵינּוּ שְׁמֻחַלְלִין עַד הַתְּהוּם, בְּחִינּוֹת: "וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי" כַּנ"ל, זֶה בְּחִינַת בְּרִיאַת הָעוֹלָם כַּנ"ל. וְזֶה מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמֵן אָמֵנוֹתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּחִינּוֹת וְלִבִּי חָלַל וְכוּ', בְּחִינּוֹת חֲלָאִים שְׁמֻחַלְלִין וְכוּ' כַּנ"ל, הוּא מִמַּשׁ מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמֵנוֹתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי זֶה הוּא בְּחִינּוֹת בְּרִיאַת הָעוֹלָם כַּנ"ל. וְעַל-יְדֵי-זֶה יוּכַל לַעֲשׂוֹת נַפְסִים בְּעוֹלָם כַּנ"ל, וְזֶהוּ 'שְׁמֻחַלְלִין עַד הַתְּהוּם', הֵינּוּ בְּחִינּוֹת נַפְסִים. כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (רוֹת א'): "וַתְּהִי כָּל הָעִיר" – שְׁעַל דְּבַר נַפְסֵי הַכֹּל תִּמְהִין. וְזֶהוּ: 'הָרוּצָה לְנַסֵּךְ יִין וְכוּ' יִמְלֵא גְרוֹנָם' וְכוּ'. כִּי 'גְרוֹנָם', הוּא בְּחִינַת שִׁיתִין שְׁמֻחַלְלִין עַד הַתְּהוּם, הֵם קָנָה וְלָבָא. (וְעַל-יְדֵי הַיִּין נִפְתַּח חֲלַל הַלֵּב, בְּבְחִינַת: וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי, כִּי (סְנֵהֲדִין ע'): חֲמָרָא וְרִיחָנִי פְּקַחִין). וְעַל כֵּן כָּל הַמְּמַלֵּא גְרוֹנָם וְכוּ', כְּאֵלּוּ מְנַסֵּךְ יִין עַל-גַּבֵּי הַשִּׁיתִין שְׁמֻנְקֵבִין וּמְחַלְלִין עַד הַתְּהוּם כַּנ"ל: (כַּאֲזַן חֶסֶד קִצַּת דְּבָרִים, כִּי לֹא נִכְתַּב בְּזִמְנֵנוּ. וְנִשְׁפַּח קִצַּת):

שִׁירָה לְעִיל. "יִשְׁיֵשׁ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֶרֶח" וְכוּ'. כִּי צָרִיךְ הַתְּנַבְּרוֹת גְּדוֹל וְכוּ' לָרוּץ אֶרֶח הַזֶּה שֶׁהֵיוּ יְכוּלִים לֵילֵךְ בְּזִמְן שֶׁהֵיוּ יִשְׂרָאֵל נְזוּפִים וְעַכְשָׁו רָצִים בְּמַהֲירוֹת גְּדוֹל זֶה הַדֶּרֶךְ וְכוּ' עַד כַּאֲזַן לְשׁוֹנוֹ. בְּעֵת שֶׁאָמַר זֹאת הַתּוֹרָה, שְׁמַעְתִּי אֲזַז מִפִּי הַקְּדוֹשׁ עֲנִין זֶה בְּבֹאוֹר יוֹתֵר. שֶׁאָמַר בְּפִרוּשׁ עֲנִין זֶה, לְעֲנִין בְּנֵי אָדָם הַזּוֹכִים לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה עַל הָעֵבֶר. וְאָמַר, שֶׁאִף-עַל-פִּי שְׁזוֹכִים לְתַקֵּן מִה

חוק נתן ולא יעבור

ח'תקמ"ג - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שְׁעֵבֶר, אֶפְעַל-פִּי-כֵן עֲדִין הֵיכֵן הוּא אוֹתוֹ הַזְמַן שֶׁהָיוּ רְחוּקִים
מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהָיוּ יְכוּלִים לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאוֹתוֹ הַזְמַן.
וּבִוְדָאֵי צְרִיכִים לְתַקֵּן זֹאת, דִּהְיִינוּ לְהַשְׁלִים וּלְמַלֵּאת אֶת הָעֲבוּדָה
שֶׁהָיוּ יְכוּלִים לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּכָל אוֹתוֹ הָעֵת שֶׁהָיוּ נְזוּפִים
מִלְּפָנָיו יִתְבָּרֵךְ וּרְחוּקִים מִמֶּנּוּ. עַל-כֵּן אַחַר שְׁזוּכִין לְהִתְעוֹרֵר
לְתִשׁוּבָה, צְרִיכִין זְרִיזוֹת גְּדוֹל בְּעֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּלְרוּץ מְאֹד מְאֹד,
כִּי שִׁיזְכָּה עַל-יְדֵי זְרִיזוֹת עֲבוּדָתוֹ לְתַקֵּן וּלְהַשְׁלִים גַּם הַסְּרוּן
הָעֲבוּדָה שֶׁל הַיָּמִים שֶׁעָבְרוּ. כִּי עָכָשׁ צְרִיךְ לְרוּץ בְּמַהִירוֹת גְּדוֹל
זֶה הַדָּרֵךְ שֶׁהָיָה יָכוֹל לִילֵךְ בְּזְמַן שֶׁהָיָה רְחוּק מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ: וְאָמַר
לְאַנְשָׁיו בְּזֶה הַלְשׁוֹן: אִיר דַּאֲרַפֵּט זִיד זִיעַר יַאֲגִין אִיר זְאֵלֵט
נָאד קַעֲנִין עֲפִים חֵאֲפִין.

סדר קצור לקוטי הלכות

ט וְזֶה בְּחִינַת צִיצִית הֵינּוּ בְּחִינַת תְּכֵלֶת (פְּרוּשׁ עֵקֶר מְצוֹת צִיצִית הוּא
עַל-יְדֵי תְּכֵלֶת פְּמוּבָא בְּ"לְקוּטֵי הַלְכוֹת" הַלְכוֹת צִיצִית הַלְכָה ה' אוֹת ג' וְעֵין מִסְכַּת
סוּטָה י"ז וְחֵלִין פ"ט, שְׁזָכוּ לְחוּט שֶׁל תְּכֵלֶת וּפִרַשׁ רַש"י לְצִיצִית וְכו') דְּאֶכְלִי
כֶּלֶא וְשָׁצִי כֶּלֶא' (זִהְרֵה־קְדוּשׁ ח"א נ"א ע"א), שֶׁהִיא הַתְּגִלוֹת מַלְכוּת
דְּקִדְשָׁה שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה יִכָּנַע וְיִתְבַּטֵּל מַלְכוּת דְּסִטְרָא אַחֲרָא. וַיִּשְׂרָאֵל
הַדְּבָקִים בְּמַלְכוּת דְּקִדְשָׁה מְקַבְּלִים חֵיוֹתָם מִשָּׁם, כִּי מִשָּׁם בָּא עֵקֶר
הַחֵיוֹת בְּבְחִינַת דְּדוּד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם' (רֵאשׁ הַשָּׁנָה כ"ה). כִּי
תְּכֵלֶת בְּחִינַת: "וְתֵכֵל נֶפֶשׁ דְּדוּד" (שְׁמוּאֵל-ב י"ג לט) וּבְחִינַת כֶּלֶא
בְּחִינַת "כֶּלֶא בְּכָל הַגּוֹיִם" (יִרְמְיָה ל' יא) דְּאֶכְלִי כֶּלֶא וְכו'. וּמִשָּׁם
הַנְּגִינָה בְּחִינַת "מִכְנֵף הָאָרֶץ זְמִירוֹת שְׁמַעְנוּ" (יִשְׁעִיָה כ"ד טז)
"מִכְנֵף" דִּיקָא שֶׁהוּא בְּחִינַת תְּכֵלֶת (כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: "הַכְּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת").
וְזֶה בְּחִינַת ה"א שֶׁהִיא ד"לֶת עִם יו"ד; ד"לֶת זֶה בְּחִינַת אַרְבַּע
בְּנִפּוֹת, יו"ד זֶה בְּחִינַת עֲשָׂרָה מִיְנֵי נְגִינָה בְּחִינַת הַשִּׁיר הַנִּלְל.

וְעַקֵּר כַּח הַכֹּלָה הֵינּוּ בְּחִינַת הַכֹּלָת הַיָּא מְקַבֵּלַת מִבְּחִינַת 'אִמָּא
 אֲזוּפַת מְאֵנְהָא לְבִרְתָּא' (זִהְרֵה־קְדוּשׁ ח"א ב ע"א), כִּי מִבִּינָה שְׂרֵשׁ
 הַדִּינִים שְׁעַל יָדָה נִמְתָּקִים וְעַל־יַדֵּיהֶּז עוֹשִׂין מִדְּלָת ה"א
 וּמִמְשִׁיכִים מִמְּנָה שְׁפַע וְעֲשִׂירוֹת גְּדוּל וּבִרְכָה עַד בְּלִי דִי. וְעַל־יַדֵּי
 שְׁנִזְהָרִים בְּמִצּוֹת צִיצִית זֹכִין לְכָל הַנ"ל:

י וְזֶה פִּירוּשׁ: "לִשְׁמֵשׁ שָׁם אֶהֱל בְּהֵם" (תְּהִלִּים י"ט ה), שְׁהַצְדִּיק נִקְרָא
 שְׁמֵשׁ כְּמוֹ שְׁכָתוֹב: "וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ" (קִהְלֵת א' ה). וְזָרִיחַתּוֹ הֵינּוּ
 הַשְּׁגָתוֹ אֵינּוּ אֶלָּא עַל־יַדֵּי יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם
 לְבִרְכָה, עַל פְּסוּק: "לֶךְ יֵרֵד" וְגו' (שְׁמוֹת ל"ב ז). כִּלּוּם נָתַתִּי לָךְ גְּדֻלָּה
 אֶלָּא בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל וְכוּ' (בְּרָכוֹת לב). וְזֶהוּ: "אֶהֱל בְּהֵם" אֶהֱל לְשׁוֹן
 זָרִיחַה לְשׁוֹן בְּהִלּוֹ נִירוֹ (אִיּוֹב כ"ט ב). בְּהֵם בְּיִשְׂרָאֵל. וְכִשְׁנִכְנַסִּין חַם
 וְשִׁלּוּם בְּחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת שֶׁל הָאֱמוּנוֹת אֲזִי נוֹפֵל הַצְדִּיק מִהַשְּׁגָתוֹ
 וְנִתְחַפֶּה וְנִתְכַּסֶּה הַשְּׁגָתוֹ. וְכִשְׁיּוֹצֵאִין יִשְׂרָאֵל מִחֲכָמַת הָאֱמוּנוֹת אֲזִי
 הַצְדִּיק יּוֹצֵא מִהַחֲפָה וְהַמְכָּסָה שְׁהָיָה לוֹ עַד עַכְשָׁו בְּבְחִינַת: "וְהוּא
 כְּחֹתָן יּוֹצֵא מִחֲפָתוֹ":

יֵא מַה שְׁהַכֹּלָה שׁוֹלַחַת לְהַחֲתֵן טְלִית יֵשׁ עַל זֶה טַעַם גְּדוּל עַל־פִּי
 תּוֹרַת אֱמֶת, וְכֵן מַה שְׁצוֹעֵקִין וְאוֹמְרִים "שִׁבְת" וּמְלִי דְבְּדִיחוֹתָא
 (שְׁקוֹרִין עֵלָה) הַכֹּל שִׁיף לְחֲתָנָה עַל־פִּי הָאֱמֶת (וְעֵינ עוֹד בְּמָקוֹם אַחַר מֵעֲנִין
 כָּל הַדְּבָרִים שְׁעוֹשִׂין עַל חֲתָנָה מַה שְׁמְכַסִּין הַכֹּלָה וְכוּ' וּמַה שְׁזוֹרְקִין עַל הַחֲתָן מַה שְׁקוֹרִין
 'הָאֱפִין' וּמַה שְׁהַחֲתָן דּוֹרֵשׁ וּפּוֹסְקִין לוֹ הַדְּרָשָׁה וְנוֹתְנִין לוֹ מִתְּנּוֹת לְדְרָשָׁה וְכֵן מַה
 שְׁהַבְּדָחִים מִתְּפָכִין עֲצָמוֹן וְכוּ' הַכֹּל מֵאֵת ה'. וּמִבְּאָרִים שָׁם עַל זֶה טַעַמִּים נִפְלְאִים וְאֵין
 כָּאֵן מָקוֹם לְבְּאָרֵם):

יב צָרִיף לְהִיּוֹת כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֲרַח. כִּי אֶפְלוּ כְּשׁוֹכָה לְעֲשׂוֹת
 תְּשׁוּבָה וּלְתַקֵּן מַה שְׁקָלְקַל עֲדִין צָרִיף לְמִלְאֵת הָעֲבוּדָה שְׁהָיָה יְכוּל
 לְעֲשׂוֹת בְּזִמַּן שְׁהָיָה נְזוּף לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. עַל כֵּן צָרִיף לָרוּץ

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹד

ח'תקמב - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבוד" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מֵאֵד וְלִהְיוֹתָ הַרְבֵּה בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כִּדִּי שְׂיֻכַּל לְמִלְאֵת
חֶסְרוֹן הָעֲבוֹדָה שֶׁהִיא יָכוֹל לַעֲבֹד בְּיָמֵי קְלָקוּלוֹ:

סֵדֶר הַיּוֹמָיִם מִהַרְ"ן הַיּוֹמָיִם:

רס"ט (נט) יום ד' דְּאֵלּוּל תַּקֵּם"ט בְּרִסְלָב. אָמַר אֲנִי עָנּוּ מִכָּל
הַמְּפָרְסָמִים, כִּי כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ עֲבוֹדָתוֹ וְאֲנִי עָנּוּ הֵינּוּ כִּי אֵינָם
נִחְשָׁבִים אֶצְלִי כִּלְלֵי, כִּי מִדַּת עֲנָוָה הִיא לְבָלִי לְהַחְזִיק עֲצֻמוֹ לְשׁוֹם
דְּבַר וְלִהְיוֹת בְּעֵינָיו אֵין וְאָפֶס, וּמֵאַחַר שְׂאֵינָם נִחְשָׁבִים אֶצְלִי כִּלְלֵי
נִמְצָא שְׂאֵנִי עָנּוּ שְׁלָהֶם. פְּרוּשׁ שְׁמִכָּל הַמְּפָרְסָמִים אֲנִי הֶעָנּוּ שְׁזָה
עוֹשֶׂה זֹאת וְזֶה זֹאת, וְאֲנִי אֵינִי מִחְזִיק מֵהֶם כִּלְלֵי נִמְצָא שְׁבִצְרוּף
כִּלְלֵי יֵשׁ לִי מִדַּת הָעֲנָוָה בֵּינֵיהֶם. אֵךְ אֵת מִי אֲנִי מִחְזִיק יוֹתֵר לְאֵין
אֵת עֲצֻמִי אִו אִוְתָם וְכוּ' וְאֶף־עַל־פִּי־כֵן הִנְרָאָה שְׂאֵת עֲצֻמוֹ הוּא
מִחְזִיק יוֹתֵר לְאֵין וְאָפֶס. וְכֵן בְּמִשְׁחָה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם אֵינּוּ מִיִּשְׁב
אֶצְלִי מֵהַ שְׁכָתוֹב בּוֹ שֶׁהִיא עָנּוּ מֵאֵד מִכָּל הָאָדָם אֵיךְ שִׁדְּ זֹאת
מֵאַחַר שְׁכָלָם הָיוּ תִלְמִידָיו אֵיךְ הָיָה עָנּוּ כְּנִגְדָם, אֵךְ צָרִיךְ לְרִאֲוֹת
גַּם־כֵּן כִּי־ל שֶׁהִיא עָנּוּ מִכָּל הָאָדָם, שֶׁהִיא לוֹ מִדַּת הָעֲנָוָה שֶׁל כָּל
הָאָדָם הֵינּוּ שְׂאֵצְלוֹ הִיתָה הָעֲנָוָה שֶׁל כָּלָם כִּי כָּלָם הָיוּ אֶצְלוֹ בְּחִינַת
עֲנָוָה בְּבַחֲינַת אֵין וְאָפֶס כִּי־ל אֵךְ אֵת עֲצֻמוֹ הִיא מִחְזִיק יוֹתֵר לְאֵין
וְאָפֶס יוֹתֵר מִבְּחִינַת אֵין וְאָפֶס שֶׁהִיא מִחְזִיק אִוְתָם וְהֵבֵן הֵיטֵב.

אָמַר הַמַּעֲתִיק נִרְאָה לְעַנְיֹת דַּעֲתִי, דִּרְצוֹנּוֹ לֹאֵמַר כִּי הַשִּׁיג כָּל־כֶּךְ
בְּגִדְלַת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ עַד אֲשֶׁר הָעֲבוֹדָה שֶׁל כָּל אָדָם הִיא אֶצְלוֹ
בְּבַחֲינַת אֵין וְאָפֶס נֶגֶד גִּדְלָתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְהוּא בְּעֲצֻמוֹ אֶף־עַל־פִּי
שֶׁהִיא רַבֵּן שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל כִּי הַשִּׁיג יוֹתֵר מִכָּלָם, אֶף־עַל־פִּי־כֵן הִיא
מִחְזִיק אֵת עֲצֻמוֹ לְאֵין וְאָפֶס יוֹתֵר מִכָּלָם. כִּי דִיקָא עַל־יְדֵי שֶׁהִיתָה
הַשְּׁגָתוֹ גְּבוּהָה כָּל־כֶּךְ, עַל־יְדֵי־זֶה הַשִּׁיג שְׁכָפִי מִדְּרָגָתוֹ וְהַשְּׁגָתוֹ אֵין
עֲבוֹדָתוֹ נִחְשָׁבֵת כְּלוֹם בְּיוֹתֵר נֶגֶד גִּדְלָתוֹ יִתְבָּרַךְ וְקַל לְהַבִּין:

ער (ל) צוה לקרות אחד לבדק תפלין. ענה ואמר מחמת שהרב מברדיטשוב הוא נוסע וסובב עתה על המדינה, מחמת זה אני מצוה לבדק התפלין שלי. כי באמת אף על פי שאמרתי שאיני מחזיק מהם הינו שהם אצלי אין ואפם כנ"ל, אף על פי כן הרב מברדיטשוב הוא גדול בעיני מאד וכשגדול ומפרסם כזה הוא הולך וסובב, זה בחינת פגם ההתפארות חס ושלום כביכול. כי ישראל הם ההתפארות של השם יתברך והגדול בישראל הוא עקר ההתפארות. כי הוא חשוב ומפאָר בישראל, וכשהוא יושב בביתו איז הוא בחינת כתפארת אדם לשבת בית. הינו שבחינת ההתפארות הוא יושב בביתו בחינת הבתים של תפלין. אבל כשהוא נוסע וסובב ומתבזה בין החיים כי על הדרך בודאי האדם מתבזה כמובא, בפרט איש כזה שיש לו בזיונות, בודאי לפי ערך כבודו וגדלו שלפעמים אין נותנין לו כבוד כראוי לו לפי כבוד התורה שלו. ולפעמים יש לו איזה בזיונות בענין קבלת הממון שאינו כראוי לפי כבודו וכיזא. ומאחר שבחינת ההתפארות נפגם ונתבזה ויזא מן הבתים, על-כן יש חשש על התפלין שהם בחינת ההתפארות כידוע כי הם נקראים פאר כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה:

סֵדֶר לְחֹמֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

כג צריך לזהר מאד שלא לאכל פרי קדם שנתבשלה כל צרכה על האילן, כי יכול לאבד נפשו על-ידי-זה. גם אסור לתלש פרי קדם בשוליה, כמו שאסור לקץ אילן קדם זמנו (שם פח).
 כד כשמברך הברכה על הפרי בכונה גדולה וביראת שמים כראוי, על-ידי זה זוכה להנצל שלא לאבד נפשו על ידי הפרי שלא נתבשלה. ומאד צריכין לזהר בברכות הנהנין, בפרט בברכות

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

א'תקמ"ד - צמ"ר מוהר"ש זצ"ל "צדק מצוי מקוה שד"ך צה"ד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
 "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הפרות, כי יש בהם אבדות הרבה שנצרכין לבררם ולהעלותם (שם, ועיין בפנים).

כה גם כשםבשלין הפרות בביתו, אינו מועיל לזה להתיר לאכל פרי שלא נתבשלה על האילן; אבל אם הפרות שלא נגמרו מנחים איזה זמן עד שנעשין מבשלין מאליהן בתלוש זה מועיל, ומתיר לאכלן (שם).

כו הוי זהיר שלא לאכל בהלעטה, דחינו במהירות כדרך גרגרן, כי זה הוא בחינת "הלעיטני נא וכו'", רק להרגיל עצמו לאכל במתינות, בשובהדעת ובדרך-ארץ, כדרך שאוכלין בדרך-ארץ כשיושב אדם חשוב אצל השלחן, כך יאכל תמיד אפלו כשאוכל לבדו (חיי-מוהר"ן בשיחותיו סימן סט). ועיין לעיל אות ג, אשרי הזוכה לזה.

הכנסת אורחים

א על-ידי הכנסת אורחים תלמידי-חכמים אמתיים לתוך ביתו, על-ידי-זה זוכין לאמונה ולשבר הכפירות, ועל-ידי-זה מעלין ומתקנין התורה הנפולה של התלמידי-חכמים שאינם הגונים, שהם בחינת שדין יהודאין, שמהם בא כל ההתנגדות על יראי השם, ועל ידי-זה זוכין להתגבר על המתנגדים (ליקו"מ כח).

ב הכנסת אורחים תלמידי-חכמים הוא תקון התפלה. כי יש לכל אדם תפלות רעות והם מבלבלין אותו כשעומד להתפלל תפלה הראוי להתפלל. והכנסת אורח תלמיד חכם הוא תקון לזה (שם רט).

ארץ ישראל

א עקר אמונה, בחינת תפלה, בחינת נסים, אינו אלא בארץ-

יִשְׂרָאֵל, וְשֵׁם עֵקֶר עֲלִיּוֹת הַתְּפִלוֹת, וְיִכּוֹל לְפַעַל בְּתַפְלָתוֹ מֵהַ
 שְׂצָרִיד וְלַעֲשׂוֹת נַסִּים וּמוֹפְתִים אֲמִתִּים בְּעוֹלָם (לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן סִימָן
 10).

בְּשִׁפּוֹנְגֵּינֵי בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא בְּחִינַת אֲמוּנָה, בְּחִינַת תְּפִלָּה,
 אֲזִי יוֹרְדִין לְגָלוֹת, וְעֵקֶר שִׁיּוּרְדַת הַתְּפִלָּה בְּגָלוֹת וְאִי אֶפְשָׁר
 לְהַתְּפִיל וְלַעֲשׂוֹת נַסִּים בְּעוֹלָם (שם).

סֵדֶר שִׁיחֹת הַר"ן הַיּוֹמִי:

וְאַחֲר־כֵּן בְּיוֹם שְׁלִישֵׁי בָּא חֲבָרֵי לְבֵיתוֹ וְסִפֵּר לִי מַעֲשֵׂה זֹאת
 וְעַמְדָּתִי מֵרַעִיד וּמְשִׁתּוֹמֵם כִּי אִם אֲמַנָּם כָּבֵר שָׁמַעְתִּי מִפִּינוּ
 מַעֲשִׂיּוֹת נוֹרְאוֹת הַרְבֵּה, אֲבָל מַעֲשֵׂה כְּזֹאת עֲדִין לֹא שָׁמַעְתִּי מִפִּיו
 הַקָּדוֹשׁ מֵעוֹלָם וְאַחֲר־כֵּן נִסְעָתִי לְשָׁם וּבָאתִי לְבֵית רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ
 לְבִרְכָה, בָּעֵת שֶׁהָיָה סָגוּר בְּחִדְרוֹ כָּבֵר וּבְבִקְרָה שֶׁהוּא יוֹם רַבִּיעִי
 נִכְנַסְתִּי אֶצְלוֹ וְדַבַּרְתִּי עִמּוֹ הַרְבֵּה וְסִפַּרְתִּי לוֹ מַעֲשִׂיּוֹת מֵהָעוֹלָם
 שֶׁשָּׁמַעְתִּי בְּסִמוּךְ וְאַחֲר־כֵּן דִּבֵּר עִמִּי מֵעַנִּין הַמַּעֲשֵׂה הַזֶּה לְשִׁפּוֹר
 בְּלֵיל שַׁבָּת קֹדֶשׁ וְאָמַר שֶׁהוּא חָפִיץ מְאֹד לִידַע (כְּלוּמַר לְסִפֵּר) הַסּוּף,
 דִּהְיֵנוּ מֵהַ שְׁנַעֲשֵׂה בְּכָל שָׂאֵר שַׁבָּעַת יְמֵי הַמַּשְׁתָּה וְגַם כָּל סוּף
 גִּמְרַת הַמַּעֲשֵׂה שֶׁל הַבֵּן מִלֶּךְ שֶׁקִּבַּל הַמְּלוּכָה מֵאָבִיו בְּחַיָּיו, שֶׁמִּפִּינוּ
 הַתְּחִיל הַסְּפּוֹר וְאָמַר לִי אֲזִי שָׁכַן בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִזֵּי יְמֵי הַמַּשְׁתָּה
 בָּא בְּכָל יוֹם אֶחָד מֵהַשַּׁבָּעָה בְּעִטְלִירָם וּבִרְכָם וְנָתַן לָהֶם מַתָּנָה
 לְדַרְשָׁה וְכוּ' וְגַם סִפֵּר עִמִּי מִסֵּדֶר הַסְּפּוֹר שֶׁל הַזְּקֵנִים בְּעֵלֵי הַזְּכוֹרֹן
 שֶׁלֹּא שָׁמַעְתִּי הָעַנִּין כְּסִדֵּר בְּבֵאוֹר יָפָה מִפִּי חֲבָרֵי וּבֵאֵר לִי הוּא
 זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, בְּעֶצְמוֹ קִצַּת כְּסִדֵּר וְגַם דִּבֵּר עִמִּי מֵעַנִּין מֵהַ
 שֶׁהַתְּפִילָּה הָעוֹר שֶׁאֵינּוּ זוֹכְרֵם כְּלוּם (בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֶנּוּ: אִידֵי גִידְעֵנְךָ גָּאֵר נִישְׁט)
 שֶׁפָּרוּשׁוֹ אִידֵי גִידְעֵנְךָ גָּאֵר נִישְׁט שֶׁזוֹכֵר כְּשֶׁעֲדִין לֹא הָיָה שׁוֹם הַיְיָ
 וְכוּ' וְהַתְּפִילָּה עַל זֶה:

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

א'תתקמו - אמר מוהר"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון לכ"ל"
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

ואחר-כך הייתי נכסף מאד שיתחיל לספר מיום השני ולא עלתה
בידי כי בתוך כך בא המשרת שלו ואמר: רבי, הגיע זמן סעודה
וערך השלחן לפניו לאכל, והכרחתי לצאת מלפניו אחר-כך אחר
שישן מעט אחר אכילתו אחר-כך חזרתי ונכנסתי אצלו ועמדתי
לפניו וספרתי לפניו כמה דברים מענייני העולם והרב
מבארדיטשוב שהייתי אז סמוך בשם ודברתי עמו מענין שכלם
מלאים דאגות וחסרונות הרבה, שכל העשירים הגדולים חסר
להם הרבה מאד לכל אחד ואחד וכו' ואחר-כך עניתי ואמרתי
לפניו פסוק זה (קהלת ג"א): "גם את העולם נתן בלבם מבלי אשר
לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה אלקים מראש ועד סוף"
(עין פרוש רש"י) ענה הוא זכרונו לברכה: הלא זאת הוא המעשה
שלאנו! ותכף שאל: היכן אנו עומדים בהמעשה? ונבהלתי תכף
מרב הכסופין שהיה לי לשמע זאת, והשבתי לו בבהלה שאנו
עומדים ביום השני ענה ואמר: ביום השני חזרו ונתגעגעו וכו'
וספר אז ביום רביעי כל המעשה של יום השני ואחר-כך בליל
שבת קדש המעשה של יום שלישי ורביעי ואחר-כך ביום ראשון
המעשה של יום חמישי ואחר-כך ביום שלישי שלאחריו המעשה
של יום ששי ואחר שספר המעשה של יום ששי עמדנו לפניו,
וספר לפניו איש אחד מאנשיו איזה מעשה ענה ואמר: הלא זה
הוא מענין המעשה של יום השביעי! ואמר שנראה שהעולם
מספרים ממעשה שלו, והיה רוצה מאד לספרה אך לא זכינו
שיספרה אז ושוב לא ספרה עוד:

סדר שלחן ערוך היופני:

סימן רנד (א) אע"פ שבושר חי מותר להשהותו הני מלי
בקדרה אבל בצלי שאצל האש אסור להניחו סמוך

לחשיכה שממהר להתבשל ואתי לחתויי והני מלי בבשר שור או עז אבל בשר גדי ועוף שהם מנותחים לאברים מותר דלא חיישינן לחיתוי שאם יחתה בגחלים יתחרך (פי' יצא מגדר הצלי ונכנס בגדר הנשרף) הבשר שאינו צריך אלא חמימות האש בלבד ואם הוא בתנור וטח פיו בטיט בין גדי ועוף שלמים בין בשר שור או עז מותר דלא חיישינן לחיתוי שאם בא לפתוח התנור ולחתות תכנס הרוח ויצטנן התנור ויתקשה הבשר ויפסיד. הגה ואין חילוק בזה אם הוא חי לגמרי או שנתבשל קצת (ב"י) וכל זמן שחלל הגוף שלם אע"פ שאין עליו ראשו וכרעיו מקרי שלם (הגהות מרדכי) ויש מחמירין וסוברין דבתנור טוח בטיט הכל שרי וע"ג האש שהוא מגולה הכל אסור ובתנור שפיו מכוסה אלא שאינו טוח בטיט אז יש לחלק בין גדי ועוף לשאר בשר כדרך שנתבאר והכי נהוג כסברא זו. (טור והג"א וב"י בשם רש"י וסמ"ג וסמ"ק וסה"ת): (ב) אין צולין בצל וביצה או בשר ע"ג גחלים אלא כדי שיצלה מבעוד יום משני צדדיו כמאכל בן דרוסאי שהוא חצי בשולו אפילו הוא בשר גדי דכיון שהניח ע"ג גחלים אינו חושש אלא שיצלה מהרה ואע"פ שיתחרך הילכך חיישינן שמא יחתה אבל כשנצלה כמאכל ב"ד לא חיישינן דלמא אתי לחתויי אפילו אם הוא בשר שור שמאחר שהוא ראוי לאכילה למה יחתה להפסידו: (ג) אם עבר או שכח ונצלה בשבת באיסור אסור: (ד) פירות שנאכלין חיין מותר ליתנם סביב הקדירה אע"פ שא"א שיצלו קודם חשכה ומיהו צריך ליזהר שלא יחזיר הכיסוי אם נתגלה משחשיכה ושלא להוסיף עליו עד שיצולו מפני שממהר לגמור בשולם בשבת: (ה) אין נותנין סמוך לחשיכה פת לתנור אלא כדי שיקרמו (פי' שיעלה על פני הלחם קרום וקליפה מחמת האש) פניה המדובקים בתנור ולא חררה ע"ג גחלים אלא כדי שיקרמו פניה שכנגד האש: הגה וכל שפורסה ואין

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תקמח - צמח מזהרנית זצ"ל "צדק מצוי מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות

החוטין נמשכין קרוי קרימת פנים (הגה"מ פ"ג) ופשטיד"א או פלאדי"ן צריך שיקרמו פניה למעלה ולמטה ויתבשל מה שבתוכה כמאכל בן דרוסאי (ב"י בשם סמ"ג והגהות מיימוני) ואם נתן אותם סמוך לחשיכה ולא קרמו פניהם אם במזיד אסור עד מ"ש בכדי שיעשו ואם בשוגג אם אין לו מה יאכל מותר לו לרדות ממנו מזון שלש סעודות ואומר לאחרים שאין להם מה יאכלו בואו ורדו לכם מזון שלש סעודות וכשהוא רודה לא ירדה במרדה (פי' ברחת ובמזרה תרגום מרדה פאל"ה בלעז) אלא בסכין וכיוצא בו שלא יעשה כדרך שעושה בחול ואם א"א לרדות בשינוי ירדה במרדה ואם נתנה בכדי שיקרמו פניה כיון דלא עבד איסורא וצורך שבת הוא רודה כדרכו ושלא לצורך היום אסור אפילו בשינוי: הגה וכל זה בתנור שאינו טוח בטיט (הג"א) אבל אם הוא טוח בטיט או שאינו אופה לצורך שבת רק למו"ש דיש לו זמן לאפותו מותר דלא גזרינן בכה"ג שמא יחתה (כל בו): (ו) ואם נתנו בשבת אפילו במזיד מותר לו לרדות קודם שיאפה כדי שלא יבא לידי איסור סקילה: (ז) בתנורים שלנו שאין בהם רדייה מותר להוציא יותר משלש סעודות בסכין או בשום דבר שיתחוב בו ומכל מקום לא יוציא ברחת משום דמחזי כעובדין דחול:

סדר לקוטי תפלות הימני:

תרנו: ובכן באתי לפניך ה' אלקי ואלקי אבותי, להפיל תחנותי לפני רחמיה האמתים, ולשא עיני לחסדיך העצומים, שתזכני לשמר את הזכרון הזה היטב שאזכר תמיד בעלמא דאתי ולאדבקא מחשבותי רק בעלמא דאתי בכלל ובפרט ובכל יום ויום בהקיצתי משנתתי תכף ומיד כשאפתח את עיני אזכה לזכר מיד בעולם הבא, שהוא עולם העומד והקים לעד ולנצח נצחים, והעולם הזה הוא הבל וריק הבל הבלים אין בו ממש, "הבל נדף

הַבֵּל הַבָּלִים הַכֹּל הַבֵּל" וְאִין שׁוּם יִתְרוֹן לְאָדָם בְּכֹל עֲמָלוֹ שִׁיעֲמַל
בְּעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה וְאִין שׁוּם תְּכֵלִית וְטוֹב בְּעוֹלָם כִּי אִם לְרִדְף
תָּמִיד לְהַשִּׁיג הָעוֹלָם הַבָּא וְתִזְכְּנִי שְׂאֵזְכֹר זֹאת הֵיטֵב בְּכַח הַזְכָּרוֹן
דְּקִדְשָׁה וְאַחַר כֵּן אֶזְכֶּה לְקַיֵּם זֹאת בְּפִרְטִיּוֹת, שְׂאֶזְכֶּה לְהַבִּין בְּכֹל
עֵת וּבְכֹל שְׁעָה וּבְכֹל מָקוֹם שֶׁבְּעוֹלָם אֶת כָּל הַרְמָזִים שְׂאֵתָה מְרִמּוֹ
לִי בְּכֹל עֵת לְהִתְקַרֵּב לְעִבּוּדְתֶךָ בְּאַמֶּת כִּי בְּחֶסְדְּךָ הַגָּדוֹל אֵתָה
מְצַמְצֵם אֱלֹהוּתֶךָ מִרְאשִׁית נְקֻדַּת הַבְּרִיאָה, שֶׁהוּא תְּחִלַּת
הָאֲצִילוֹת עַד סוֹף נְקֻדַּת הַמְּרָכּוֹ שֶׁל עוֹלָם הָעֲשִׂיָּה הַנִּשְׁמִי הַזֶּה,
מֵאִין סוֹף עַד אִין תְּכֵלִית וְאֵתָה מְצַמְצֵם וּמְרִמּוֹ רְמָזִים לְכֹל אָדָם
בְּכֹל מָקוֹם וּבְכֹל עֵת לְקָרְבוֹ לְעִבּוּדְתֶךָ, לְפִי הַמָּקוֹם וּלְפִי הַשְּׁעָה
וּלְפִי הָאָדָם עֲזֹרְנִי וְזַכְּנִי וְתַפְתַּח אֶת דַּעְתִּי שְׂאֶזְכֶּה לְהַבִּין הֵיטֵב
בְּאַמֶּת אֶת הַרְמָזִים הָאֵלֶּה, לְמַעַן אֶזְכֶּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, לְהִיזוֹת
בְּרִצּוֹנְךָ תָּמִיד מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם וְתוֹרְנִי וְתַלְמִידִנִי בְּחֶסְדְּךָ הַגָּדוֹל
וּבְגִבּוֹרְתֶךָ הַנּוֹרָאָה, שְׂאֶזְכֶּה לִידַע וּלְהַבִּין בְּאַמֶּת אֵיךְ לְהַגְדִּיל אֶת
דַּעְתִּי בְּעֵינַי הַרְמָזִים הָאֵלֶּה וְאֵיךְ לְצַמְצֵם אֶת דַּעְתִּי בְּקִדְשָׁה שְׁלֵא
יֵצֵא חוּץ מִחֶמְדָּה שְׁלֵא אֶדְרֹשׁ בְּמַפְלָא מִמֶּנִּי וְלֹא אֶחְקֹר בְּמַכְסֵּה
מִמֶּנִּי רַק בְּמָה שֶׁהִרְשֵׁתִי אֶזְכֶּה לְהִתְבּוֹנֵן וּלְהַגְדִּיל אֶת דַּעְתִּי
בְּהִדְרָגָה וּבְמִדָּה כְּפִי מִדְרָגָתִי לְהַבִּין תָּמִיד בְּכֹל עֵת וּבְכֹל שְׁעָה
אֶת כָּל הַרְמָזִים שְׂאֵתָה מְרִמּוֹ לִי תָּמִיד בְּרַחֲמֶיךָ עַל יְדֵי כָּל
הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם וְעַל יְדֵי כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת וְהַדְּבוּרִים וְהָעֲשִׂיּוֹת
שְׂאֵתָה מְזַמִּין לִי בְּכֹל עֵת אֲשֶׁר בְּכֹל אֵין כּוֹנֵנְתֶךָ שׁוּם דָּבָר כִּי אִם
לְרִמּוֹ לִי עַל יָדָם לְהִתְקַרֵּב לְעִבּוּדְתֶךָ בְּאַמֶּת:

תִּרְנֹז: וְתִזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְמִדַּת הַהֶסְתַּפְּקוּת, שְׂאֶזְכֶּה לְהִיזוֹת
מִסְתַּפֵּק בְּמַעַט מִהָעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא אֶשְׁתַּמֵּשׁ בְּעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה כִּי
אִם מֵה שֶׁמְכַרְח לְבַד בְּתְכֵלִית הַצַּמְצוּם וְהַהֶסְתַּפְּקוּת, בְּקִדְשָׁה

וְתִזְכְּנִי לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וּבְשִׂמְחָה רַבָּה
 וְאַחַר כֵּן תִּנְחַנֵּי בְּצִדְקַתְךָ לְעַסֵּק בְּמִשְׁאָ וּמִתָּן בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, עַד
 שְׂאֵזְכָּה לְבָרַר בְּרוּרִים קְדוּשִׁים, וְלִהְיוֹת שְׁלֵים נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי
 עַל־יְדֵי כָּל הַדְּבָרִים שְׂאֵקְנֶה וְאַמְכֹּר, וְאַזְכָּה לִידַע וּלְכַוֵּן לְקִנּוּת
 וְלִמְכוּר כָּל דְּבָר בְּעֵתוֹ בְּמוֹעֵדוֹ וּבְזִמְנוֹ, בְּעֵת שֶׁהַגִּיעַ הַשָּׁעָה שֶׁיֵּצֵא
 הַדְּבָר מִרְשׁוֹתַי לְרִשׁוֹת אַחֵר, אִם לְהַפְּךָ כְּפִי הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת
 שֶׁיֵּשׁ בָּאוֹתוֹ הַדְּבָר וּכְפִי חֶלְקִי נַפְשׁ רֹחַ וְנִשְׁמָה שְׁלִי, בְּאִפְּן
 שֶׁיִּשְׁלְמוּ חֶלְקִי נַפְשׁ רֹחַ וְנִשְׁמָה שְׁלִי עַל־יְדֵי הַמִּשְׁאָ וּמִתָּן עַד
 שְׂאֵזְכָּה לַעֲשׂוֹת יְחוּד קְדֻשָּׁה בְּרִידָה הוּא וְשִׁכְנִיתִיהָ עַל־יְדֵי הַמִּשְׁאָ
 וּמִתָּן שְׁלִי וְעַל־יְדֵי כָּל הָעִסְקִים שְׁלִי וְנִזְכָּה שֶׁיִּהְיוּ נַעֲשִׂין אֲצִלְנוּ
 מִמִּילָא כָּל הַתְּקוּנִים וְהַיְחוּדִים הָעֲלִיוֹנִים, בְּאִפְּן שֶׁנִּזְכָּה לְזַכְרוֹן
 דְּקִדְשָׁה, לְאַדְבָּקָא מַחֲשַׁבְתָּא בְּעֵלְמָא דְאַתִּי תָּמִיד בְּכַלְלוּת
 וּבְפִרְטוּת וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִלְנִי מִשְׁכָּחָה שֶׁהִיא מִיתַת הַלֵּב, שֶׁלֹּא
 אֲשַׁכַּח אֶת תְּכִלִּיתִי וְסוּפִי וְלֹא אֶסִּיחַ דַּעְתִּי לְעוֹלָם מִזְכְּרוֹן עֲלְמָא
 דְאַתִּי: